

Z LYSÉ N.L. DO SKANZENU V PŘEROVĚ N.L. – 22. března 2022

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží do Lysé nad Labem

DÉLKA TRASY: cca 7 km do Přerova nad Labem, nebo 15 km až do Čelákovic

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá

Na vycházku se nás sešlo devatenáct. Z nádraží v Lysé n/L jsme vyrazili nejprve po červené TZ, která nás přivedla na zeleně značenou Litolickou ministezku, jež prochází okrajovou zástavbou města. Posléze tato stezka navázala opět na červenou TZ a obě společně nás dovedly k mostu přes Labe.

Za mostem jsme odbočili vpravo po zelené TZ (Poutní cesta Říp – Blaník), která nás dovedla až do Přerova nad Labem. Asi jeden kilometr před Přerovem jsme odbočili na polní cestu vedoucí k malému rybníku obklopeného zelení. Zde se nachází několik laviček, tudíž vhodné místo k odpočinku,

které jsme využili ke krátkému posezení. Zbývající úsek cesty do přerovského skanzenu trval asi 30 minut.

Do téměř prázdného [Polabského národopisného muzea](#), kde momentálně probíhá tradiční velikonoční výstava, jsme dorazili v poledních hodinách. Na běžnou prohlídku je potřeba asi jeden a půl hodiny, na podrobnou, studijní prohlídku, mnoho násobně víc. Stará roubená stavení i zděné budovy a nesčíslně mnoho předmětů z minulých století stojí za pozornost. V jednotlivých objektech jsou umístěny informační tabule. Např. o stáří budovy, odkud byla přenesena, k čemu sloužila. U mnohých předmětů je popis jejich funkce. Naskýtá se zde příležitost k zajímavému nahlédnutí do života předchozích generací, jak v tomto kraji žili od konce 18. do poloviny 20. století. V současné době je ve skanzenu k vidění osm chalup a mnoho dalších hospodářských objektů, které sem byly přeneseny ze středního Polabí a citlivě soustředěny do celku, který přesvědčivě charakterizuje polabskou vesničku 19. století. V interiérech objektů jsou instalovány scény ze života venkovských obyvatel. V současné době je stála expozice doplněna o velkou výstavu kraslic zdobených různými technikami, jsou zde ukázky velikonočních dekorací, samozřejmě i připomínka

velikonočních tradic Pašijového týdne, kde je věnována pozornost starodávným zvykům v Polabí.

bez mnoha technických vymožeností.

Pro nás starší, kteří měli možnost v mládí pobývat na venkově, je to nostalgické nahlédnutí do období velikonočních svátků. Možná i zavzpomínání, jak probíhaly oslavy Velikonoc v době našeho dětství i připomenutí blízkých osob, které jsme v tomto prostředí vídali při práci s nářadím, které naše vnoučata pravděpodobně vůbec neznají. Pro dnešní děti, které žijí v „digitálním snu“, by to mohlo být prohlédnutí, že se dalo dobře a spokojeně žít

Vycházka je poučná a zajímavá pro dospělé i pro děti.

Po prohlídce skanzenu jsme se prošli parkem a prohlédli si zámek. Na občerstvení jsme si zašli do hospody Na růžku (příjemné prostředí) a poté pokračovali v naší vycházce do Čelákovic. Zbývajících pět kilometrů na železniční zastávku Čelákovice-Jiřiny jsme šli nejprve okrajem lužního lesa s mohutnými staletými stromy a poté cestou podél Labe. Za 1,5 hod. jsme byli na místě. Měli jsme štěstí – na vlak jsme čekali jen několik minut.

Celou trasu přibližně 15 km si prošlo 16 účastníků. Tři účastnice odjely do Čelákovic autobusem. Celodenní výlet probíhal v dobré náladě, za krásného jarního počasí.

Honza Šiml